די שבֿועה Di Shvue

מעקסמ: ש. אנ־סקי

ברידער און שוועסטער פֿון אַרבעט און נויט, אַלע וואָס זײנען צעזייט און צעשפּרייט — צוזאַמען, צוזאַמען, די פֿאָן זי איז גרייט, זי פֿלאַטערט פֿון צאָרן, פֿון בלוט איז זי רויט, אַ שבֿועה! אַ שבֿועה אויף לעבן און טויט!

רעפֿרען:

הימל און ערד וועם אונדו אויסהערן, עדות וועלן זײַן די ליכמיקע שמערן, אַ שבֿועה פֿון כלומ און אַ שבֿועה פֿון מרערן! מיר שווערן, מיר שווערן,

מיר שווערן אַ טרײַהײט אָן גרענעצן צום בונד. נאָר ער קען די שקלאַפֿן באַפֿרײַען אַצינד. די פֿאָן די רויטע איז הויך און ברייט; זי פֿלאַטערט פֿון צאָרן, פֿון בלוט איז זי רויט! אַ שבֿועה! אַ שבֿועה אויף לעבן און טויט!

מיר שווערן צו קעמפֿן פֿאַר פֿרײַהײַמ און רעכט מיט אַלע מיראַנען און זייערע קנעכט; מיר שווערן באַזיגן די פֿינצמערע מאַכט, אָדער מיט העלדנמוט פֿאַלן אין שלאַכט! אַ שבֿועה! אַ שבֿועה אויף לעבן און טויט!

מיר שווערן צו הימן אַ בלומיקן האָם צום מערדער און רויבער פֿון אַרבעטער־קלאַם, דעם קייסער, די הערשער, די קאַפּימאַליסטן, — מיר שווערן זיי אַלעמען פֿאַרניכמן, פֿאַרוויסמן; אַ שבֿועה! אַ שבֿועה אויף לעבן און מוימ!

מיר שווערן צי פֿירן אַ הייליקן שמרײַמ, ביז וואַנען די ערד וועט ניט ווערן באַנײַט: קיין קבצן, קיין נגיד, קיין האַר און קיין שקלאַף, גלײַך זאָלן ווערן ווער שמאַרק און ווער שלאַף! אַ שבועה, אַ שבועה אויף לעבן און מויט!